

חסידות

Chasidus

קונטרס ענינה של תורת החסידות
מכ"ק אדמו"ר נשיא דורינו

On the Essence of Chasidus,

Delivered by The Lubavitcher Rebbe,
on the Chasidic holiday of Yud-Tes Kislev 5726 (1965).

—CHAPTER 15—

Translated by **Rabbi Heschel Greenberg & Susan Handelman;**

Edited by **Rabbis Zalman Posner & A.D. Sufrin.**

Revised by **Rabbis Ari Sollish, Avraham Vaisfiche & Yosef B. Friedman.**

Published as part of the **Chasidic Heritage Series** by **Kehot Publication Society.**

Reprinted with permission.

To Purchase the book, Please visit kehot.com

Soul WORDS

חיינו
CHAYENU
DAILY TORAH STUDY. DELIVERED.

זו

THE CHASIDIC ILLUMINATION OF KABBALAH

על דרך זה הוא גם בחלק ה"סוד"
שכ"מורה אני:

הפירוש שבקבלה ש"מלך חי וקיים"
הוא ספירת המלכות כמו שמיוחדת
עם ספירת היסוד, ושמבחינה זו
באה החזרת הנשמה, הנה גורף לזה
שחסידות מבארת ומסבירה אותו
בביאורים והסברים שקליים (ככל
הענינים שבקבלה, שביאורם בשכל
הוא על ידי החסידות דוקא, כנ"ל
סוף סעיף א), הנה עוד זאת, שעל
ידי הביאור של חסידות, נרגש ותכן
הפנימי של הפירוש וחי הענין באופן
אחר לגמרי.

ביאור פירוש זה על פי חסידות:
ספירת המלכות היא בחינת האלקות
השייכת לעולם, ולכן נמשכות
ממנה (ושייכים בה) גדרי המקום
והזמן. וספירת היסוד היא בחינת
האלקות שלמעלה מגדר שייכות
לעולם, שלכן, בכל המדות שלמעלה
מספירת המלכות אין שייך בהם
גדרי המקום והזמן (ומצד גילוי
מדות אלו, מתבטלים הזמן והמקום
ממציאותם לגמרי). וענין יחוד
המלכות עם היסוד הוא – גילוי אור
אין סוף שלמעלה מעולמות בבחינת
האלקות המתלבשת בעולם.

וזהו מה שהחזרת הנשמה באה
מבחינת "מלך חי וקיים": החזרת
הנשמה שבכל בוקר, הוא ענין בריה
חדשה (כנ"ל סעיף י"ג), והחידוש
יש מאין, עם היות שבפועל בא הוא
מבחינת המלכות דוקא (כי מצד

Everything explained previously regarding the illumination and vitality which Chasidus brings to the interpretations of *peshat*, *remez* and *drush* similarly applies to the "esoteric" level [*sod*] of *Modeh Ani*.

In the Kabbalistic interpretation, the words "living and eternal King" represent the attribute of *malchut* ["sovereignty," "kingship"] as it is united with the attribute of *yesod* ["foundation"], and it is from this level that the restoration of the soul comes. Chasidus proceeds to clarify and explicate this idea with rational explanations and elucidations. (And this is true of all the concepts of Kabbalah—their rationally comprehensible explanation comes solely through Chasidus, as discussed earlier in Chapter I.) Furthermore, through the explanations of Chasidus, the inner meaning of the interpretation is perceived, and the idea "lives" in a completely different manner.

Chasidus accomplishes this clarification of the Kabbalistic interpretation by explaining that the attribute of *malchut* is that level of Divinity which is related to the world; therefore, the boundaries of space and time issue from (and apply to) *malchut*. The attribute of *yesod*, conversely, is an aspect of Divinity which is above the realm of relation to the world. Thus, in *all* of the Divine attributes preceding *malchut*, the limitations of space and time do not exist. (And as a result of the manifestation of those attributes, time and space are completely nullified.) The concept of the union of *malchut* with *yesod*, then, is the revelation of the light of the *Ein Sof* which *transcends* the worlds, within the level of G-dliness that is vested *in* the world.

This is the meaning of the statement that the restoration of the soul comes from the level of "living and eternal King": The restoration of the soul every morning means the making of a completely *new* being (as explained in Chapter XIII). Creation *ex nihilo* [*yesh me'ayin*—"something from nothing"] is actualized specifically through the attribute of *malchut* (for the

המדות שלמעלה ממדת המלכות לא היה מציאות יש בלל, בכל זה, הכח שבמלכות לחדש יש מאין הוא דוקא מעצמות אור אין סוף שלמעלה מנגד שייכות לעולמות, ובמילא אינו בהגדרים ד"אין" ו"יש", ולכן ביכלתו לעשות את ה"אין" ו"יש" מה שאין בן בחינת האור השייך לעולמות, מוגדר הוא כבכול בהגדרות אלו.

והכרה זו באה להאדם מצד בחינת היחידה שבו, ושני ענינים בזה: (א) ההכרה בעצמות אור אין סוף אפשרית רק מצד בחינה זו של הנשמה המיוחדת בעצמותו יתברך (מה שאין בן ד' הבחינות נפש-רוח-נשמה-חיה, שייכותם הוא לבחינת האלקות שבעולמות). (ב) גם אמותית ההכרה בהחידוש דיש מאין, שיביר (ולא רק שיבין) שאין שום נתינת מקום להיש מצד עצמו וכל מציאותו הוא מחודש מהאלקות - המכריחה שהחידוש בא מעצמות אור אין סוף - באה מצד בחינת היחידה דוקא, בנ"ל כע"פ ו"ג.

attributes above *malchut* cannot give rise to any independent existence). Nevertheless, the power of *malchut* to create *ex nihilo* must come from the Essence of the *Or* [light of the] *Ein Sof*, which transcends the realm of that which can relate to the worlds. For since the Essence of the *Or Ein Sof* is absolutely transcendent, it is consequently not restricted even to the categories of "nothing" and "something," and it therefore has the power to transform "nothing" into "something." That is not true, however, of the light that is relative of the worlds; it is confined, so to speak, within these limitations.

And this recognition [that creation *ex nihilo* comes from the Essence of G-d] comes to a person through his *Yechidah*. There are two concepts herein: 1) The apprehension of the Essence of the *Or Ein Sof*—the transcendent—is possible only through that level of the soul which itself is united with His Essence. (The four levels of *NaRaNaCh*, in contrast, are related to the level of G-dliness which is manifest in the worlds.); 2) The true *recognition* of the meaning of creation *ex nihilo* is that one should deeply *realize* (and not simply understand intellectually) that there is utterly no possibility for any independent, separate existence, and that every existence is a completely new creation from Divinity—from which it necessarily follows that this creation *ex nihilo* comes from the Essence of the *Or Ein Sof*. Such recognition is possible only by virtue of the level of *Yechidah*, as explained previously in Chapter XIII.